

lysninger fra flere forskellige systemer, ligesom modregning med negative tilsvare også kræver samkøring af oplysninger fra flere systemer.

Hvis virksomhederne ønsker at have mulighed for på et hvilket som helst givet tidspunkt at kunne danne sig et overblik over deres mellemværende med told- og skatteforvaltningen, forudsætter det således dels, at virksomhedens bogholderi løbende er opmærksom på, hvilke fordringer, der er aktuelle, dels fordrer det et bogholderisystem, der kan håndtere betalingen af de enkelte fordringer. Langt de fleste virksomheder må formodes at have bogholderisystemer, eller benytte sig af ekstern bistand, der kan håndtere virksomhedens betalinger rettidigt, og som kan give et korrekt øjebliksbillede af virksomhedens betalingsrelationer til told- og skatteforvaltningen.

Men selv med avanceret bogholderi er der ingen garanti for, at det billede af virksomhedens betalingsrelationer til told- og skatteforvaltningen, som fremgår af virksomhedens interne bogholderi, er fuldstændig identisk med det billede, som fremkommer ved at sammenholde oplysningerne i told- og skatteforvaltningens betalingsystemer. Med skattekontoen skabes der en fælles referenceramme for virksomheden og told- og skatteforvaltningen, for virksomhedens betalingsrelationer til told- og skatteforvaltningen.

En gennemførelse af skattekontokonceptet forudsætter, at der i mindre omfang ændres i eksisterende regler og praksis om beregning af morarenter, debitors ret til at anvise, hvad en given indbetaling skal anvendes til betaling af (øremærkningsprincippet) samt reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningsloven. De eksisterende - forskelligartede - frister for indbetaling, der findes dels i opkrævningsloven, dels i de enkelte særlove fastholdes derimod. Der ændres heller ikke i den eksisterende praksis om modregning, men i kraft af saldoprincippet vil modregningen fremover ske rent automatisk.

2.1 Renteberegning - morarenter

Langt størstedelen af virksomhedernes indbetalinger til told- og skatteforvaltningen, bl.a. A-skatter, moms, told og en række afgifter, er undergivet morarentereglerne i opkrævningslovens § 7. Opkrævningslovens § 7, stk. 1, indeholder en fast månedlig rente - et tillæg - på 0,8 pct. som suppleres af en variabel månedlig rente i § 7, stk. 2, som for 2006 udgør 0,1 pct. Denne samlede rentesats på 0,9 pct. beregnes pr. påbegyndt måned, dvs., at renten betales pr. *påbegyndt* måned fra den 1. i den måned, hvor betaling skulle være sket.

At der betales pr. påbegyndt måned betyder i praksis, at en virksomhed, der f.eks. skulle have betalt moms den 25. i måneden, men som først får beløbet betalt den 2. i den næstfølgende måned vil få pålagt 2 måneders rente - og ikke bare rente for den uge, som virksomheden reelt er forsinket med betalingen. Renten fastsættes ved at gange satsen med antallet af (påbegyndte) måneder, der betales for sent. Der beregnes således efter de gældende regler ikke renters rente.

Udformningen af de gældende morarenteregler betyder således, at den virksomhed, der allerede har fået pålagt én eller to måneders morarente, ikke har noget incitament til hurtigt herefter at få betalt det pågældende krav til skattemyndighederne. Ud fra en almindelig kreditbetragtning vil virksomheden vælge at trække indbetalingen helt frem til lige inden den næste måneds morarente udløses, dvs. lige inden den 1. i den næstkommende måned.

Som anført afviger morarentesatsen for enkelte betalingers vedkommende. Den - i beløbsmæssig henseende - absolut væsentligste afvigelse herfra er morarentesatsen for ordinære acontoskatte- (og udbytteskatte-)indbetalinger. Efter bestemmelsen i selskabsskatteovens § 29A, stk. 5, er morarentesatsen vedrørende for sent indbetalte aconto- og udbytteskat den efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, variable rente på pt. 0,1 pct. med et tillæg på 0,4 pct., dvs. en rente på 0,5 pct. pr. påbegyndt måned.

Der betales således en lavere morarente vedrørende for sen indbetaling af ordinær acontoskat, end der betales for en række andre indbetalinger. Forklaringen er, at der grundlæggende betales en lavere rente vedrørende for sen indbetaling af egen indkomstskat - som f.eks. selskabsskat - end der gør vedrørende for sen indbetaling af indeholdte skatter og afgifter.

Fremkommer der restskat, jf. selskabsskatteovens § 29B, stk. 4, opgøres denne samt det her tilhørende tillæg, og det samlede beløb heraf indgår på skattekontoen som en debetposter. Rentesatsen for et forfaldent restskattebeløb er den samme som for sent indbetalte acontoskatte-rater, jf. selskabsskatteovens § 30, stk. 2, 3. pkt. og § 30, stk. 4, 2. pkt.

Der er fortsat enkelte selskaber, der ikke er omfattet af acontoskatte-ordningen. For disse selskaber forfalder indkomstkatten til betaling én gang årligt den 1. november efter udløbet af indkomståret, jf. selskabsskatteovens § 30A, stk. 1. For disse selskaber vil det samlede skattekrav inkl. tillæg blive opgjort og herefter blive overført til skattekontoen. Morarentesatsen for restskat for disse selskaber er den samme som for selskaber i acontoskatte-ordningen, jf. selskabsskatteovens § 30A, stk. 2, 2. pkt.